

UDENRIGSMINISTERIET

Spørgsmål fra Beskæftigelsesudvalget til
udenrigsministeren af 30. januar 2015.
BEU alm. del – spørgsmål 122 stillet af
Peter Skaarup (DF)

BEU alm. del spørgsmål 122:

”Idet henvises til artikel fra Den Korte Avis: ”Pakistans ambassade håner dansk lov og krænker Marianns rettigheder – nu bliver sagen taget op i Folketinget” bedes ministeren redegøre for, hvilke skridt ministeren vil tage for at sikre, at den pakistanske ambassade efterlever afgørelsen om erstatning efter brud på funktionærloven.

Der henvises til <http://denkorteavis.dk/2015/pakistans-ambassade-haner-dansk-lov-er-blevet-domt-til-at-betale-mariann-over-600-000-kroner-i-erstatning-men-naegter-at-betale/>”

Svar:

Udenrigsministeriet har haft løbende kontakt med den pakistanske ambassade samt moder på højt niveau i det pakistanske udenrigsministerium gennem ambassaden i Islamabad med henblik på at fremme en løsning af sagen. Disse kontakter har omfattet klare opfordringer til de pakistanske myndigheder om at respektere den af retten afsagte dom samt en påmindelse om ambassadens generelle forpligtelse til at respektere national dansk lovgivning, jf. art. 41, stk. 1 i Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser, der fastslår, at alle personer, som nyder forrettigheder og immuniteter, har pligt til uden præjudice for disse at overholde modtagerstatens love og bestemmelser.

I henhold til Wienerkonventionen om de diplomatiske forbindelser har de danske myndigheder ikke eksekutivbeføjelser i sådanne sager, som involverer akkrediterede diplomater og diplomatiske repræsentationer. Det ville således være et brud på Wienerkonventionen, såfremt danske myndigheder behandlede sagen efter sædvanlige procedurer for inddragelse af udeståender i forbindelse med en dom afsagt af en dansk domstol.

Sagen er blevet håndteret i overensstemmelse med Udenrigsministeriets praksis for håndtering af civilretlige sager, som involverer en part, som har diplomatisk immunitet. I sådanne civile

tvister, som Udenrigsministeriet underrettes om af en af parterne, opfordres parterne til at søge advokatbistand til udenretslig løsning af konflikten, hvis den ene part som følge af immunitet ikke ønsker en retssag. I sager, hvor der måtte være faldet dom, henviser Udenrigsministeriet til Wienerkonventionens ovennævnte bestemmelse om forpligtelsen til at respektere national ret og der udtrykkes klar forventning om, at dette også sker i det konkrete tilfælde. Såfremt den ene part ikke kan respektere en dom henstilles det, at der søges advokatbistand til sagens afslutning.

Udenrigsministeriet har hverken i medfør af lovgivning eller administrative forskrifter til opgave at repræsentere en borger i en civilretslig tvist mod et andet lands ambassade eller i øvrigt at vurdere sådanne sagers materielle genstand, ligesom Udenrigsministeriet heller ikke har til opgave at formidle synspunkter mellem borgere og ambassader her i landet i forbindelse med sådanne konkrete tvister.

Udenrigsministeriet har således i den konkrete sag ikke forholdt sig til, hvem der måtte have ret, og hvorledes sagen måtte være faldet ud, hvis der ikke havde været tale om en udeblivelsesdom, og den pakistanske ambassade havde bragt sine synspunkter frem under retssagen.

Mariann Thorhauges advokat meddelte den 20. november 2014 Udenrigsministeriet, at han havde modtaget et konkret tilbud om betaling af et givent beløb fra Pakistans ambassade med henblik på forlig i sagen. Udenrigsministeriet kan som nævnt hverken repræsentere en borger i en konkret tvist eller i øvrigt vurdere sådanne sagers materielle indhold, og derfor hverken kan eller bør Udenrigsministeriet tage stilling til, hvorvidt det fremsatte tilbud er tilfredsstillende for Mariann Thorhauge eller i hvilket omfang, der måtte være mulighed for at få beløbet forhojet. I lyset heraf finder Udenrigsministeriet således at have udspillet sin rolle i sagen og ser ikke mulighed for at rette yderligere kontakter til de pakistanske myndigheder med fokus på størrelsen og de nærmere betingelser for det fra pakistansk side fremsatte tilbud om en løsning af sagen.

Det kan i øvrigt tilføjes, at Mariann Thorhauge har indbragt en række af de spørgsmål, der omtales i nævnte artikel, for Folketingets Ombudsmand, der har udtalt, at han har besluttet ikke at undersøge sagen yderligere, idet han ikke mener, at der er udsigt til, at han kan kritisere Udenrigsministeriet for ikke at yde Mariann Thorhauge tilstrækkelig bistand i forbindelse med inddrivelse af hendes fordring mod Den Pakistanske Ambassade.